

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਰਤਾ ਤਿ ਸੁ ਪ੍ਰਭ
 ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਿਮਰਿ
 ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਆਨ ਕਹਾ ਪਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਨ
 ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧੫੦॥੧੨੩॥
 {ਪੰਨਾ 1218}

ਪਦਅਰਥ:- ਕੋ—ਕੌਣ? ਕਹਾ—ਕਿੱਥੋ? ਕਹਾਂ? ਬਤਾਵਹੁ—ਦੱਸੋ। ਸੁਖ ਸਮੂਹ—ਸਾਰੇ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਮੂਲ। ਕਰੁਣਾ—
 ਤਰਸ। ਕਰੁਣਾ-ਮੈ—ਤਰਸ-ਰੂਪ। ਕਰਤਾ—ਕਰਤਾਰ। 1। ਰਹਾਉ।

ਸੂਤਿ—ਸੂਤਰ ਵਿਚ। ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ—ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰੂਪ ਧਾਗੇ ਵਿਚ। ਜਸੁ—ਸਿਫਤਿ-ਸਾਲਾਹ ਦਾ ਗੀਤ।
 ਸਿਮਰਿ—ਸਿਮਰਿਆ ਕਰੋ। ਜਿਨਿ—ਜਿਸ (ਠਾਕੁਰ) ਨੇ। ਕਹਾ—ਕਿੱਥੋ? ਆਨ ਪਹਿ—ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਾਸ। 1।

ਸਫਲ—ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ। ਸੇਵਾ—ਭਗਤੀ। ਮਨ ਬਾਂਛਤ—ਮਨ-ਮੰਗੇ। ਲਾਹਾ—ਲਾਭ। ਲੈ—ਲੈ ਕੇ। ਸੇਤੀ—
 ਨਾਲ। ਘਰਿ—ਘਰ ਵਿਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ। 2।

ਅਰਥ:- ਹੇ ਭਾਈ! ਦੱਸੋ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੌਣ (ਸਹਾਈ) ਹੈ ਤੇ ਕਿੱਥੋ ਹੈ? ਉਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸਾਰੇ ਸੁਖਾਂ
 ਦਾ ਸੋਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਤਰਸ-ਸਰੂਪ ਹੈ। ਹੇ ਭਾਈ! ਸਦਾ ਉਸ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। 1। ਰਹਾਉ।

ਹੇ ਭਾਈ! ਜਿਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ (ਹੁਕਮ-ਰੂਪ) ਧਾਗੇ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਪ੍ਰੋਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਸਿਫਤਿ-ਸਾਲਾਹ ਦਾ
 ਗੀਤ ਗਾਂਦੇ ਰਿਹਾ ਕਰੋ। ਜਿਸ (ਮਾਲਕ-ਪ੍ਰਭੂ) ਨੇ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿਆ ਕਰੋ।
 (ਉਸ ਦਾ ਆਸਰਾ ਛੱਡ ਕੇ) ਹੋਰ ਕਿੱਥੋ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ?। 1।

ਹੇ ਭਾਈ! ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ-ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹੀ ਭਗਤੀ ਸਾਰੇ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ (ਉਸੇ ਦੇ ਦਰ ਤੋਂ ਹੀ) ਮਨ-ਮੰਗੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਆਖ—ਹੇ ਭਾਈ! (ਜਗਤ ਤੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਦਾ) ਲਾਭ ਖੱਟ ਕੇ ਤੁਰੋ, ਬੜੇ
 ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੋਗੇ। 2। 50। 73।